

ลูกชายช่างทำรองเท้า

- นิทานจากประเทศโปแลนด์

SKOMAKERSØNNEN

- En polsk fortelling

กาลครั้งหนึ่งมาแล้ว มีชายหนุ่มคนหนึ่งได้อาศัยอยู่กับพ่อของเขาซึ่งมีอาชีพเป็นช่างทำรองเท้า พ่อของเขาเป็นคนโมโหร้าย และมักจะดุด่าลูกชายเสมอๆ

อยู่มาวันหนึ่งคุณพ่อเกิดความโมโหอย่างมาก เขาได้ไล่ลูกชายของเขาออกไปจากบ้าน ลูกชายได้นำขนมปังติดตัวไปด้วยเล็กน้อย และเขาจากไปอย่างไม่กลับมาอีก

Det var en gang en gutt som bodde sammen med sin far som var skomaker. Faren var en sinnatagg og kjeftet på gutten hele tida. En dag ble faren så sint, at han kastet ut gutten sin hjemmefra.

เขาได้เดิน และเดินจนไปถึงป่าแห่งหนึ่ง เขาเดินผ่านป่า
และทุ่งหญ้า จนในที่สุดเขารู้สึกเหนื่อยล้าจึงต้องนอนพัก
เหนื่อย

Gutten fikk bare med seg litt brød, og dro sin vei. Han gikk og gikk,
helt til han kom til en skog.

Han gikk gjennom busker og kratt, og til slutt ble han så sliten at han
la seg ned for å hvile.

ทันใดนั้นเขาเหลือบตาเห็นมดจำนวนมากมายเดินล้อมรอบไปทั่ว พวกมันเดินชนกันและดูวุ่นวายมาก “ มันเกิดอะไรขึ้นนะ ” ชายหนุ่มคิด

Plutselig så han masse maur som løp rundt til alle kanter, de krasjet med hverandre og det var virkelig kaos.

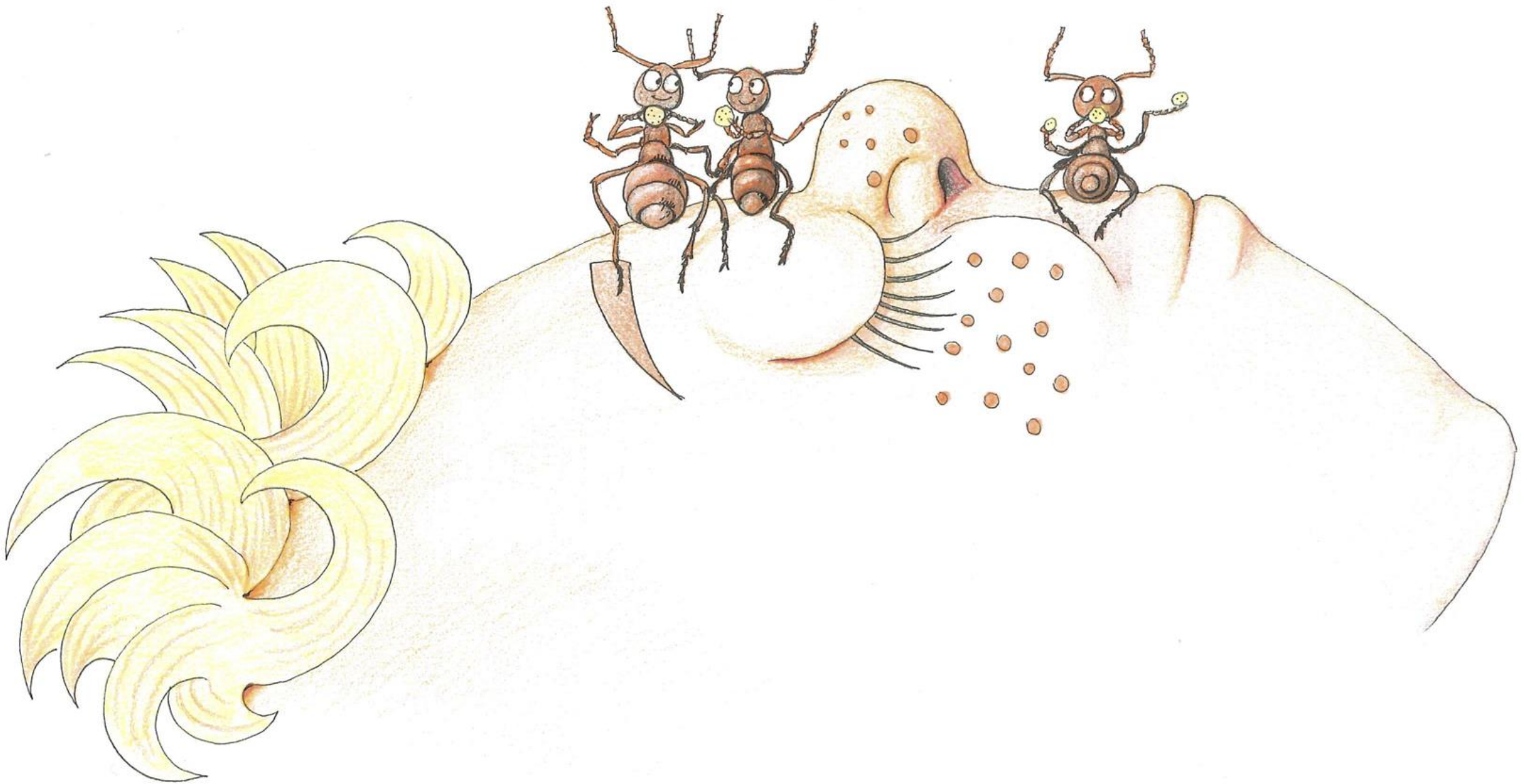
«Hva har skjedd?» tenkte gutten.

“อะฮา” ชายหนุ่มมองเห็นรังมดที่
พังทลาย “ฉันรู้ว่าการต้องพลัดพลาก
จากบ้านเป็นอย่างไร” ชายหนุ่มพูดและ
กวาดดินกลับไปยังที่เดิม

«Aha!» Gutten så at det var en maurtue
som var ødelagt. «Jeg vet hvordan det er
å miste hjemmet sitt,» sa gutten, og feiet
jorda tilbake på plass.

Deretter tok han en håndfull
med brødsmuler ut av lomma og
strødde det rundt til maurene.

จากนั้นเขาจึงนำเศษขนมปังออกจากกระเป๋า และไปรอบๆ รังมด และขณะที่มดทั้งหลายกำลังกินขนมปัง
ชายหนุ่มจึงถือโอกาสนอนพักผ่อนและหลับไป

Mens maurene spiste brød, la gutten seg ned og sovnet.

วันต่อมาชายหนุ่มได้ตื่นขึ้นและเตรียมพร้อมที่จะเดินทางต่อ พวกมดได้มารวมกันอยู่ล้อมรอบตัวเขาและพูดว่า “ขอบคุณที่ท่านเป็นคนดีและมีน้ำใจ พวกเราจะไม่ลืมท่านเลยและเราสัญญาว่าจะไปหาและช่วยเหลือท่าน”

“พวกท่านจะช่วยเหลือข้าได้อย่างไร” ชายหนุ่มพูดพร้อมรอยยิ้มและเดินทางต่อไปตามเส้นทางของเขา

Neste dag våknet gutten og gjorde seg klar til å dra videre.

Da samlet maurene seg rundt ham og sa: «Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg.

Vi lover å komme og hjelpe deg». «Hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten smilende og fortsatte på sin vei.

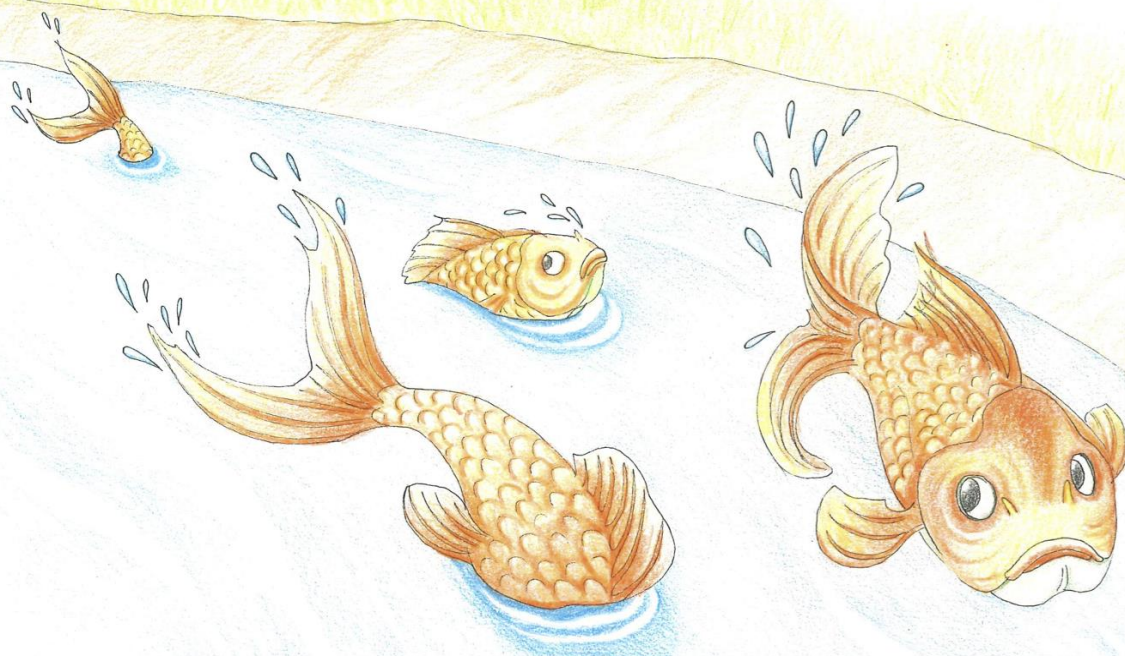

เขาเดินทางผ่านป่าและทุ่งหญ้า จนไปถึงแม่น้ำแห่งหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยปลามากมาย ปลาทองล้วนๆ

Han gikk gjennom skog og mark, helt til han kom til en elv - full av fisk - gullfisk!

เมื่อปลาทองมองเห็นชายหนุ่มคนนั้น พวกปลาก็เริ่มเกิดความกลัว พวกมันกลัวว่าจะถูกจับกินเป็นอาหาร พวกมันจึงเริ่มว่ายน้ำหนี "ฉันรู้ว่าการต้องพลัดพลากจากบ้านเป็นอย่างไร" ชายหนุ่มพูด ดังนั้นเขาจึงกำเศษขนมปังออกจากกระเป๋าและโปรยลงในน้ำ"

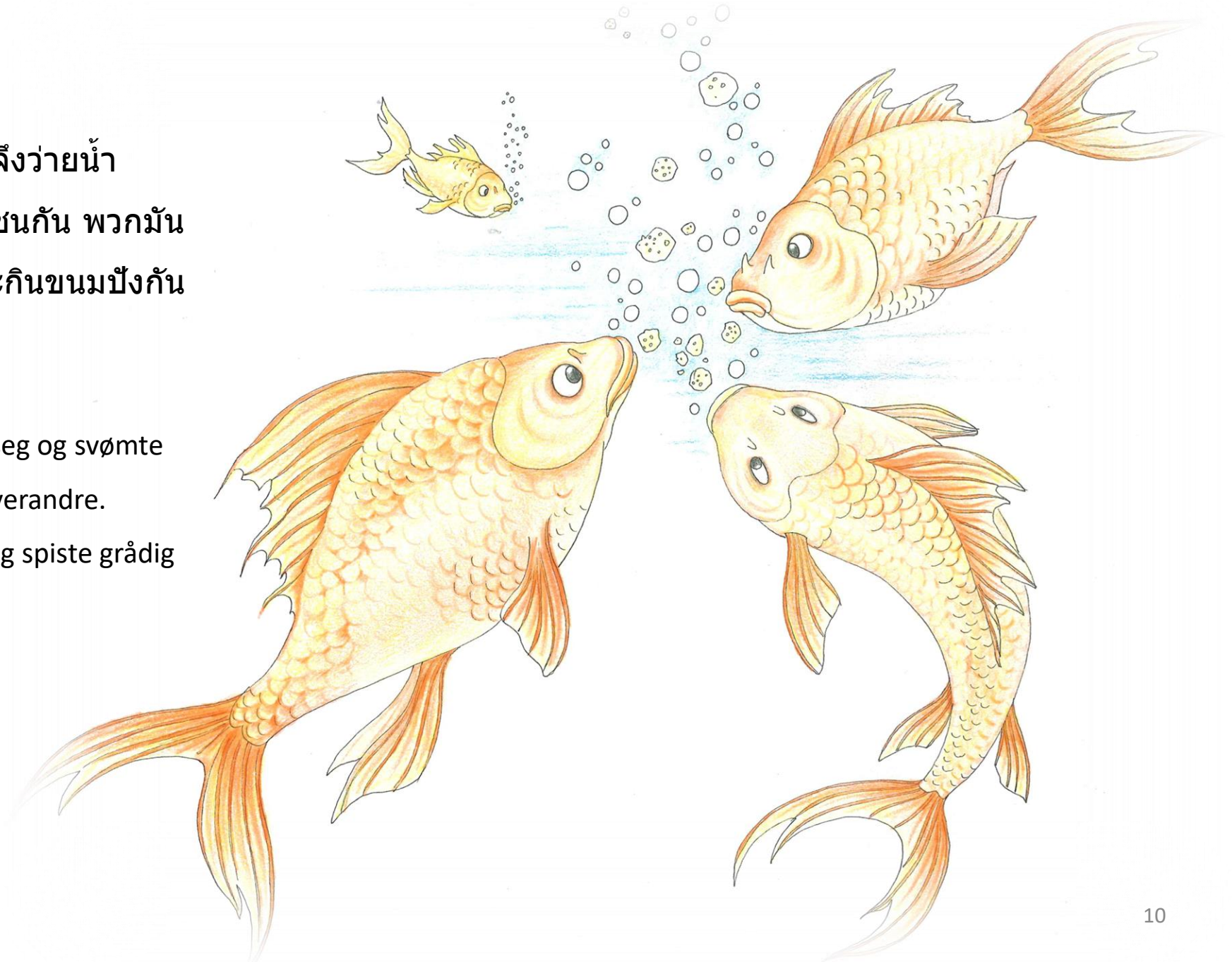
Da gullfiskene så gutten, ble de så redde. De trodde at gutten skulle fange dem og spise dem opp.

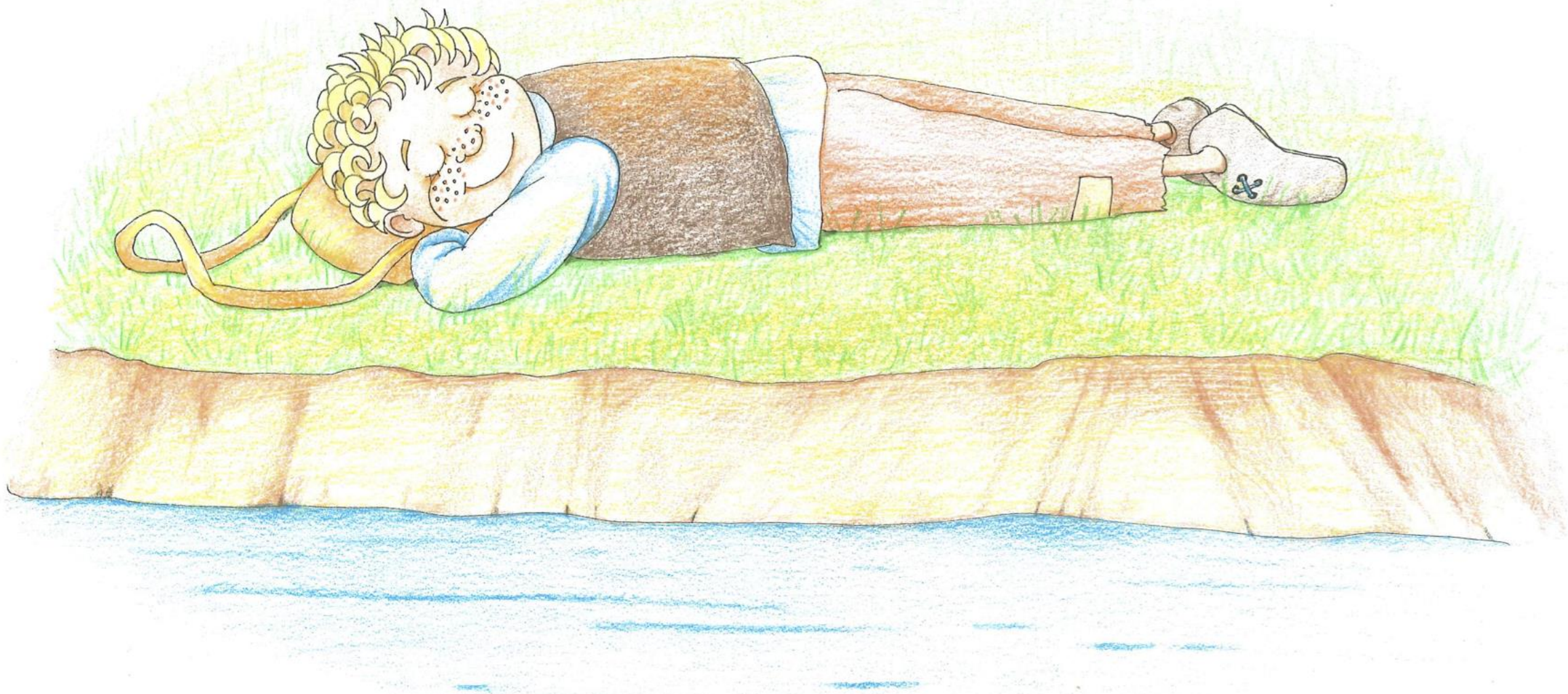
Dermed begynte de å svømme fort av sted. «Jeg vet hvordan det er å måtte forlate sitt hjem,» sa gutten.

Dermed tok han en håndfull med brødsmler ut av lomma si og kastet det ned i vannet.

ปลาพวกนั้นได้กลิ่นขนมปัง จึงว่ายน้ำ
ย้อนกลับไปด้วยเร็วจนว่ายชนกัน พวกมัน
จึงเริ่มต่อสู้แย่งชิงอาหารและกินขนมปังกัน
อย่างตะกละตะกลาม

Fiskene luktet brødet, snudde seg og svømte
fort tilbake mens de krasjet i hverandre.
De begynte å sloss om maten og spiste grådig
opp alt sammen.

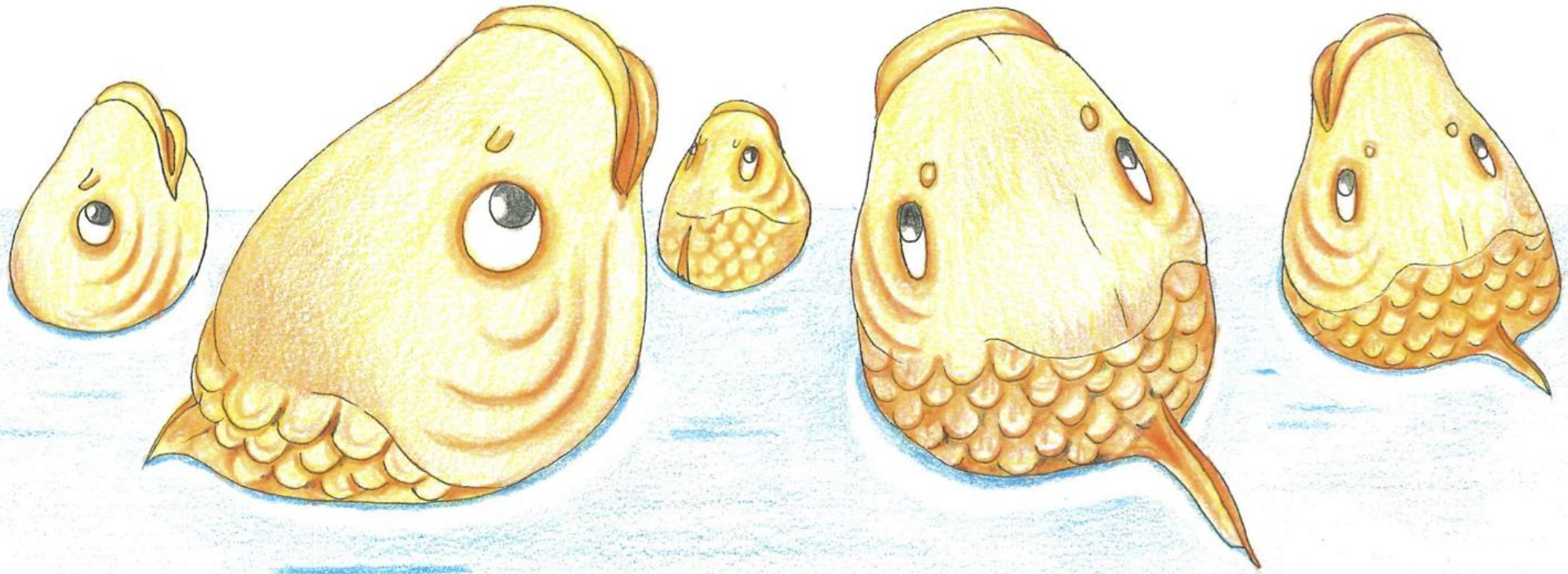
ชายหนุ่มยิ้ม และหลังจากนั้นเขาล้มนอนตัวลงและนอนหลับไป

Gutten smilte, la seg ned og sovnet.

วันต่อมาขณะที่ชายหนุ่มตื่นและเตรียมพร้อมที่จะเดินทาง

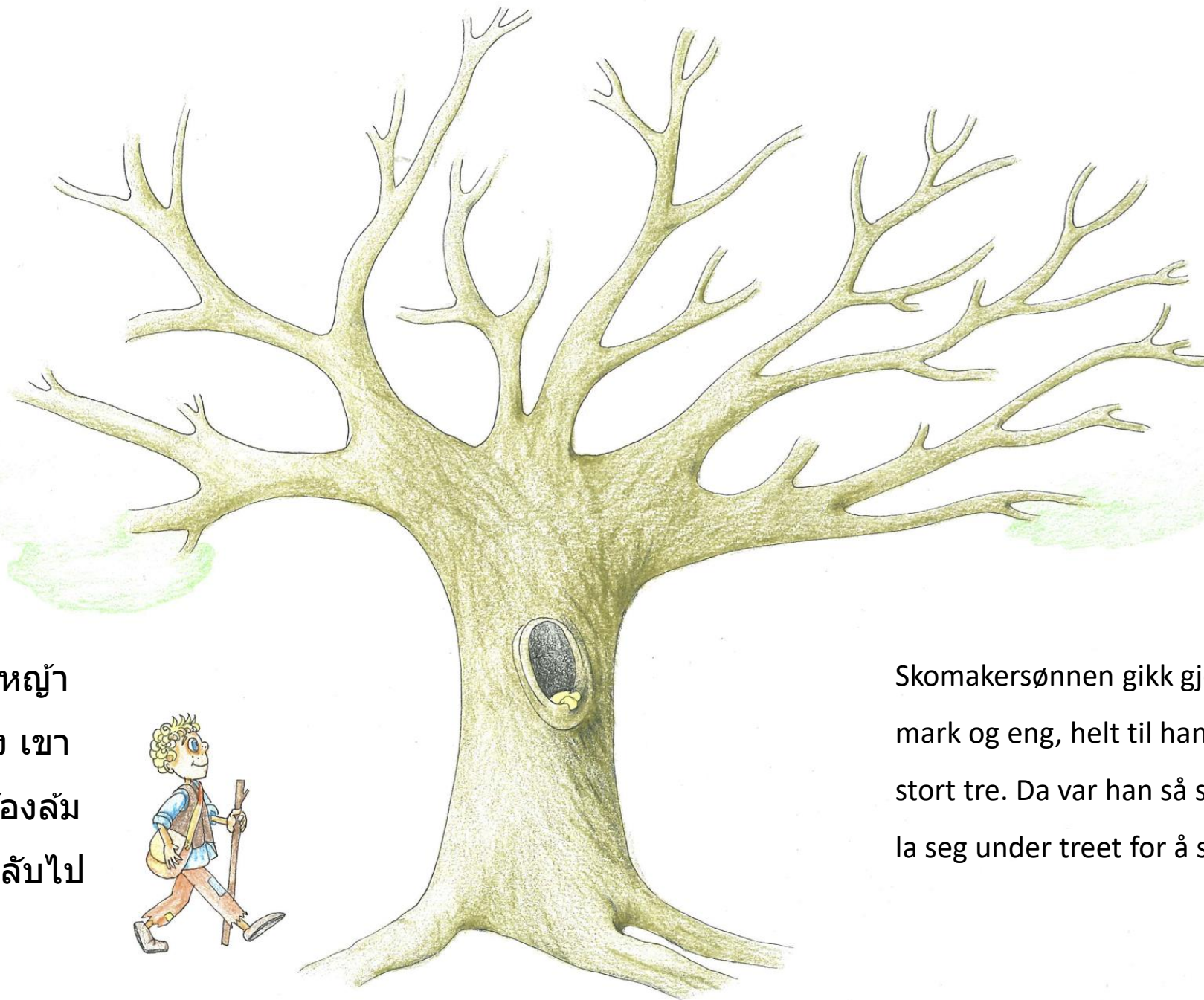
Neste dag våknet gutten og gjorde seg klar til å dra videre.

พวกปลาจึงลอยหัวขึ้นมาจากน้ำและพูดว่า "ขอบคุณที่ท่านเป็นคนดีมีน้ำใจ พวกเราจะไม่ลืมท่านเลย และสัญญาว่าจะไปหาท่านและช่วยเหลือท่าน" "เฮ เฮ พวก

Da stakk fiskene hodene opp av vannet og sa: «Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg. Vi lover å komme og hjelpe deg». «He, he, hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten og fortsatte på sin vei.

เขาเดินทางผ่านป่าและทุ่งหญ้า
ไปจนถึงต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง เขา
รู้สึกเหนื่อยล้ามากจนเขาต้องล้ม
ตัวนอนใต้ต้นไม้และนอนหลับไป

Skomakersønnen gikk gjennom
mark og eng, helt til han kom til et
stort tre. Da var han så sliten at han
la seg under treet for å sove.

ทันใดนั้นเขาก็ได้ยินเสียง“บzzzzzz” เขาจึงลุกขึ้นและมองไปรอบๆ บนศีรษะของเขามีผึ้งบินวนไปวนมามากมาย “มีอะไรเกิดขึ้น” เขาคิด “อะฮ่า” เขาสังเกตเห็นว่ารังผึ้งถูกดึงออกจากโพรงไม้ และรังผึ้งได้ถูกขว้างกระจายอยู่ทั่วไป “ฉันรู้ว่าการต้องพลัดพลากจากบ้านเป็นอย่างไร” ชายหนุ่มพูดและนำรังผึ้งมาต่อรวมกันอีกครั้ง

«Bzzzzzzz,» hørte han plutselig. Han reiste seg og så seg rundt. Over hodet hans virvlet det mange bier til alle kanter.

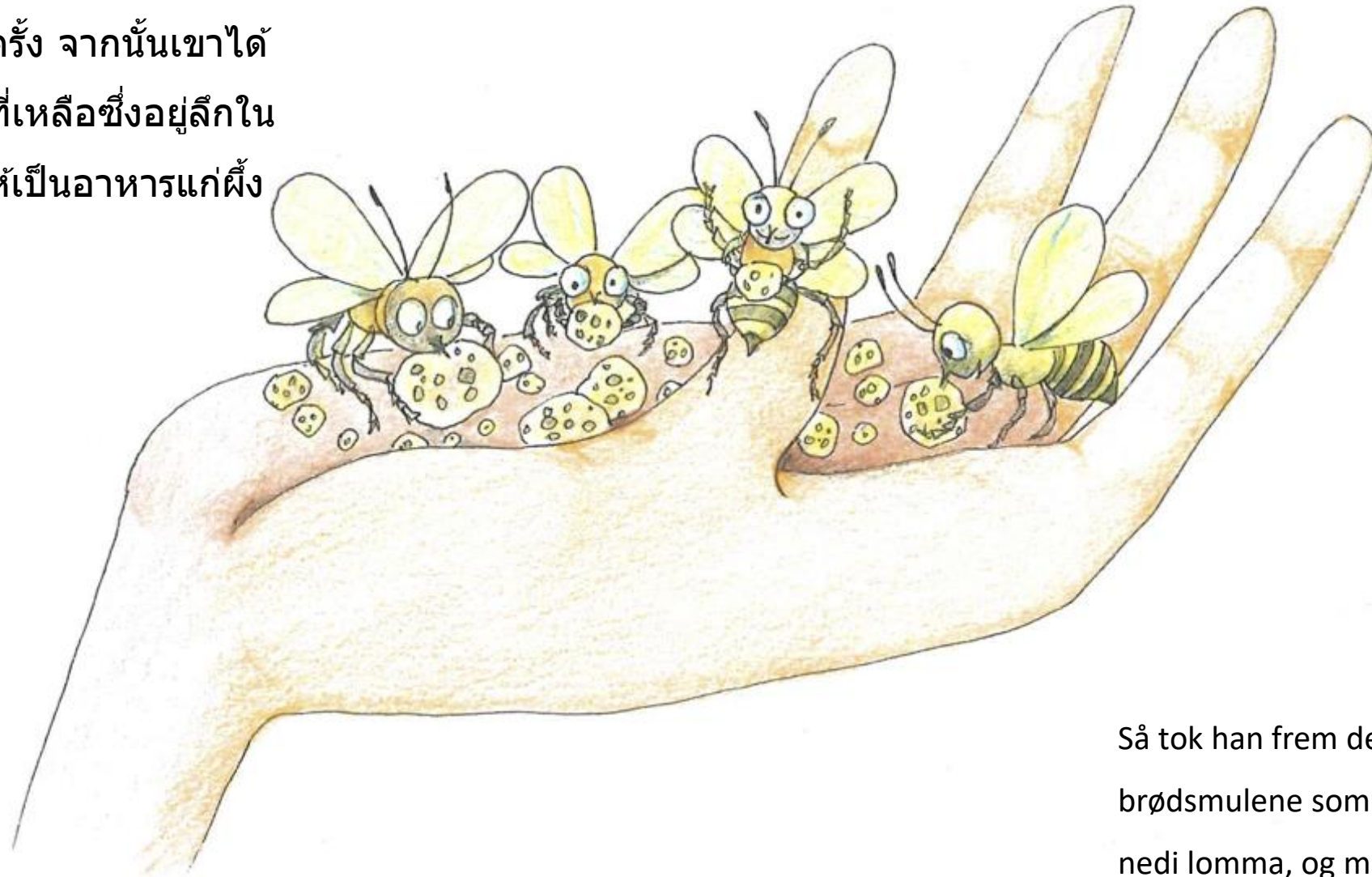
«Hva har skjedd?» tenkte han.

«Aha!» Han la merke til noen bikuber som var dratt ut av trehuler, og bivoks som hadde blitt kastet rundt omkring.

«Jeg vet hvordan det er å miste et hjem,» sa gutten og satte kubene sammen igjen. Nå kunne biene samle honning og legge egg igjen.

ตอนนี้พวกผึ้งก็สามารถรวบรวมน้ำผึ้ง
และวางไข่ได้อีกครั้ง จากนั้นเขาได้
หยิบเศษขนมปังที่เหลือซึ่งอยู่ลึกลงใน
กระเป๋า และให้เป็นอาหารแก่ผึ้ง

Så tok han frem de siste
brødsmulene som han fant
nedi lomma, og matet biene.

หลังจากนั้นเขาก็นอนหลับสนิท

Deretter sovnet han.

วันต่อมาชายหนุ่มตื่นขึ้นและรู้สึกหิวมาก เขาไม่มีเศษขนมปังเหลืออีกแล้ว “ฉันต้องไปหาอาหาร” เขาพูด พวกผึ้งบินวนล้อมรอบศีรษะของเขาและพูดว่า “ขอบคุณที่ท่านเป็นคนดีและมีน้ำใจ พวกเราจะไม่ลืมบุญคุณท่านเลย และเราสัญญาว่าจะไปช่วยเหลือท่าน” “แล้วพวกท่านจะช่วยเหลือข้าได้อย่างไร” ชายหนุ่มพูดและออกเดินทางตามเส้นทางของเขา

Neste dag sto gutten opp og merket at han var kjempesulten. Han hadde ikke flere brødsmuler igjen. «Jeg må dra og finne noe mat,» sa han. Da slo biene en sirkel rundt hodet hans og sa: «Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg. Vi lover å komme og hjelpe deg». «Hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten og fortsatte på sin vei.

เขาเดินผ่านป่าและทุ่ง
หญ้า เขาเดินจนถึงเมือง
เมืองหนึ่ง ในเมืองนั้นมี
บ้านอยู่มากมาย กลาง
หมู่บ้านมีปราสาทแห่ง
หนึ่งตั้งอยู่ กลางปราสาท
มีหอคอยที่สูงมาก

Han gikk gjennom mark og
eng, helt til han kom til en
by. I byen var det mange
hus.

Midt mellom husene var
det et slott. I midten av
slottet var det et tårn.

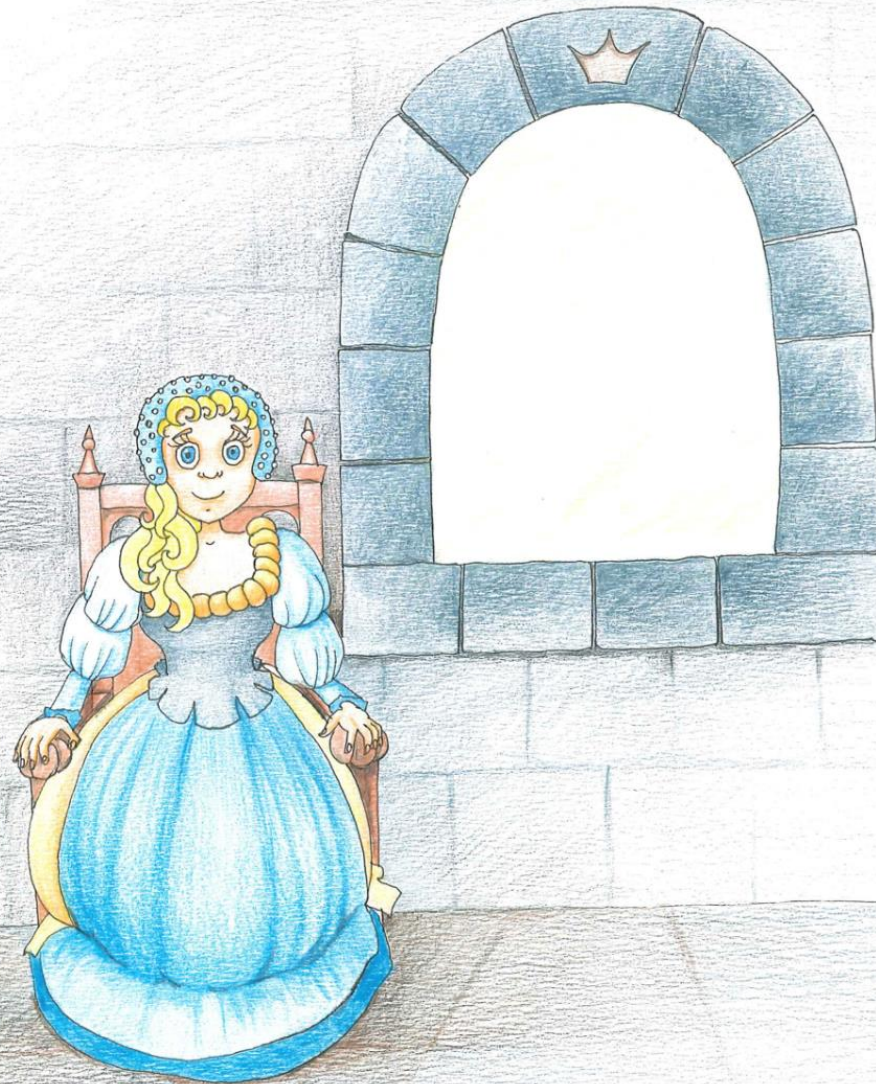

บนหอคอยมีห้องอยู่หนึ่งห้อง ในห้องนั้นมีเจ้าหญิงที่แสนงามอาศัยอยู่

Tårnet var kjempehøyt og oppe i tårnet var det et rom.

นางถูกจับขังในห้อง และกุญแจห้องได้
สูญหายไป ผู้ที่สามารถหาเจอกุญแจห้อง
ของนาง จะได้แต่งงานกับเจ้าหญิง นั้น
เป็นคำสั่งของพระมารดา

Inni rommet var det en vakker prinsesse. Hun
var låst inne og nøkkelen var borte. Den som
klarer å finne nøkkelen til rommet hennes,
skulle få gifte seg med henne, hadde moren
hennes sagt.

ลูกชายคนทำรองเท้าต้องการไปเสี่ยงโชค ด้วยเหตุนั้นเขาจึงเดินทางไปยังปราสาท และไปเคาะประตู พระมารดาของเจ้าหญิงได้เปิดประตู

Skomakergutten ville ta sjansen. Derfor dro han til slottet og banket på.

พระนางมีหูอันใหญ่โต จมูกที่คดงอ และสวม
หมวกอันยาวบนศีรษะและมีไม้กวาดระหว่าง
ขาของนาง แน่อนเธอคือนางแม่มด

Moren til prinsessa åpnet døra.
Hun hadde store ører, krokete nese, svart stor hatt på hodet og en
feiekost mellom bena.
Hun var rett og slett en heks!

“ท่านมาถึงที่นี่เพื่อจะแต่งงานกับเจ้าหญิงใช่ไหม”
นางแม่มดไตร่ถาม “ใช่ครับ” ลูกชายคนทำรองเท้า
ตอบด้วยอาการตัวสั่น “ถ้าเช่นนั้นท่านจะต้องตอบ
ปัญหาให้ได้สามข้อ” นางแม่มดพูด “และถ้าท่าน
ตอบผิดหนึ่งข้อ ฉันจะหักคอท่าน” “ให้คำถามผมซิ
ครับ” ลูกคนทำรองเท้าพูดด้วยความกลัว

«Er du her for å gifte deg med prinsessa?» spurte hekse.

«Ja,» svarte Skomakergutten skjelvende.

«Da må du greie å gjøre tre oppgaver,» sa hekse.

«Hvis du ikke klarer en av dem, vil jeg vri om halsen på deg!»

«Gi meg oppgavene,» sa Skomakergutten redd.

เขาได้รับทรายหนึ่งกองซึ่งมีเมล็ดงาดำเล็กๆปะปนอยู่มากมาย “ท่านจะต้องคัดเมล็ดทรายออกจากเมล็ดงาดำ” นางแม่มดสั่ง “ถ้าทำไม่สำเร็จจนถึงตอนพระอาทิตย์ตกดิน ฉันจะหักคอของท่าน”

Da tømte hekse en haug med sand og masse bittesmå valmuefrø foran ham.

«Du skal skille sanden fra valmuefrøene,» sa hekse.

«Rekker du det ikke til solnedgang, vrir jeg om halsen på deg!»

ชายหนุ่มเริ่มจัดการ เขาเริ่มหยิบเมล็ดงาดำออกจากทราย ที่
ละเม็ด เขาคัด และคัดเมล็ดงา จนกระทั่งพระอาทิตย์ใกล้จะ
ตกดิน “มันยังเหลืออีกมากมาย” ชายหนุ่มพูดอย่างเหนื่อยล้า
“ฉันทำไม่ได้อีกแล้ว นางแม่มดคงจะมาหักคอฉันแน่”

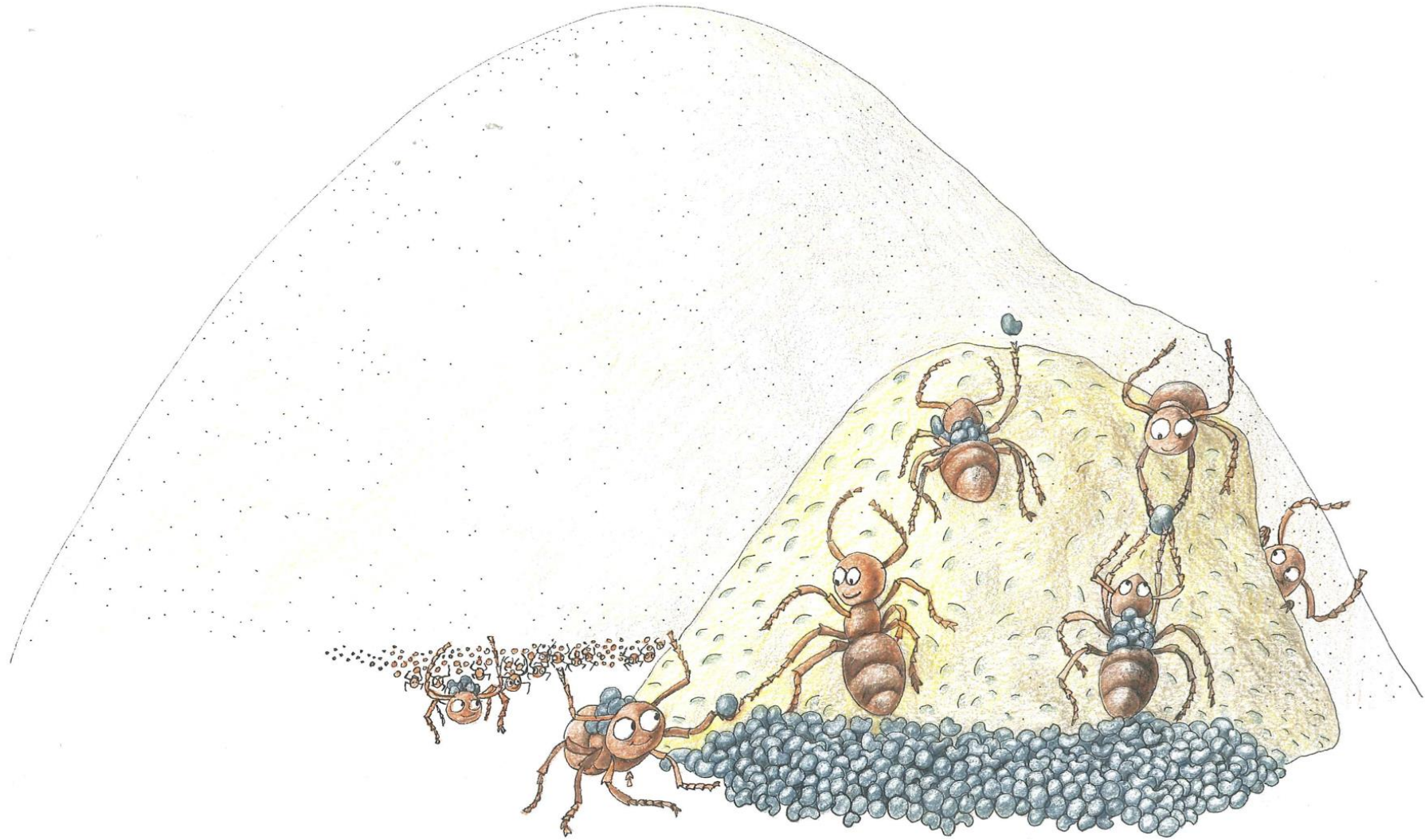
Gutten satte i gang. Han tok ett og ett av valmuefrøene ut fra
sanda.

Han jobbet og jobbet, helt til sola begynte å gå ned. «Det er fortsatt
masse igjen,» sa gutten sliten.

«Jeg klarer ikke mer. Nå kommer hekse til å vri om halsen på meg!»

Plutselig følte han noe som rørte på seg. Det var maurene som
hadde kommet for å hjelpe ham!

ทันใดนั้นเขารู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างขยับตัวบนนิ้วของเขา นั่นคือพวกมดที่พร้อมใจกันมาช่วยเหลือเขา พวกมดเริ่มจัดการ และ
แยกเมล็ดงาดำออกจากทราย นับหนึ่ง สอง สามชั่วพริบตา งานก็สำเร็จ

Maurene satte i gang og skilte valmuefrøene fra sanda. Og på én, to, og tre var jobben gjort!

ชายหนุ่มนั้นได้นำกระป๋องบรรจุงาดำ
ปราศจากเมล็ดทรายและได้วิ่งไป
หาทางนางแม่มด "ตอนนี้ท่านโชคดี
นะ" นางพูดแบบเคื่องๆ

Gutten tok med seg bøtta med
valmuefrø, fri for sand, og løp til hekse.
«Nå hadde du flaks!» sa hekse irritert.

วันต่อมานางแม่มดสั่งงานที่ยากขึ้น "กุญแจของห้อง
เจ้าหญิงมันได้ตกลงไปในแม่น้ำ ไปหามันให้เจอ
จนถึงคืนนี้ ถ้าทำไม่ได้ ฉันจะหักคอท่าน" นางพูด
และหัวเราะเสียงดัง

Dagen etter ga hekse Skomakergutten en
enda vanskeligere oppgave:
«Nøkkelen til rommet til prinsessa har falt ned i elven.
Finn den! Rekker du det ikke til i kveld, vrir jeg
om halsen på deg!» sa hekse mens hun lo høyt.

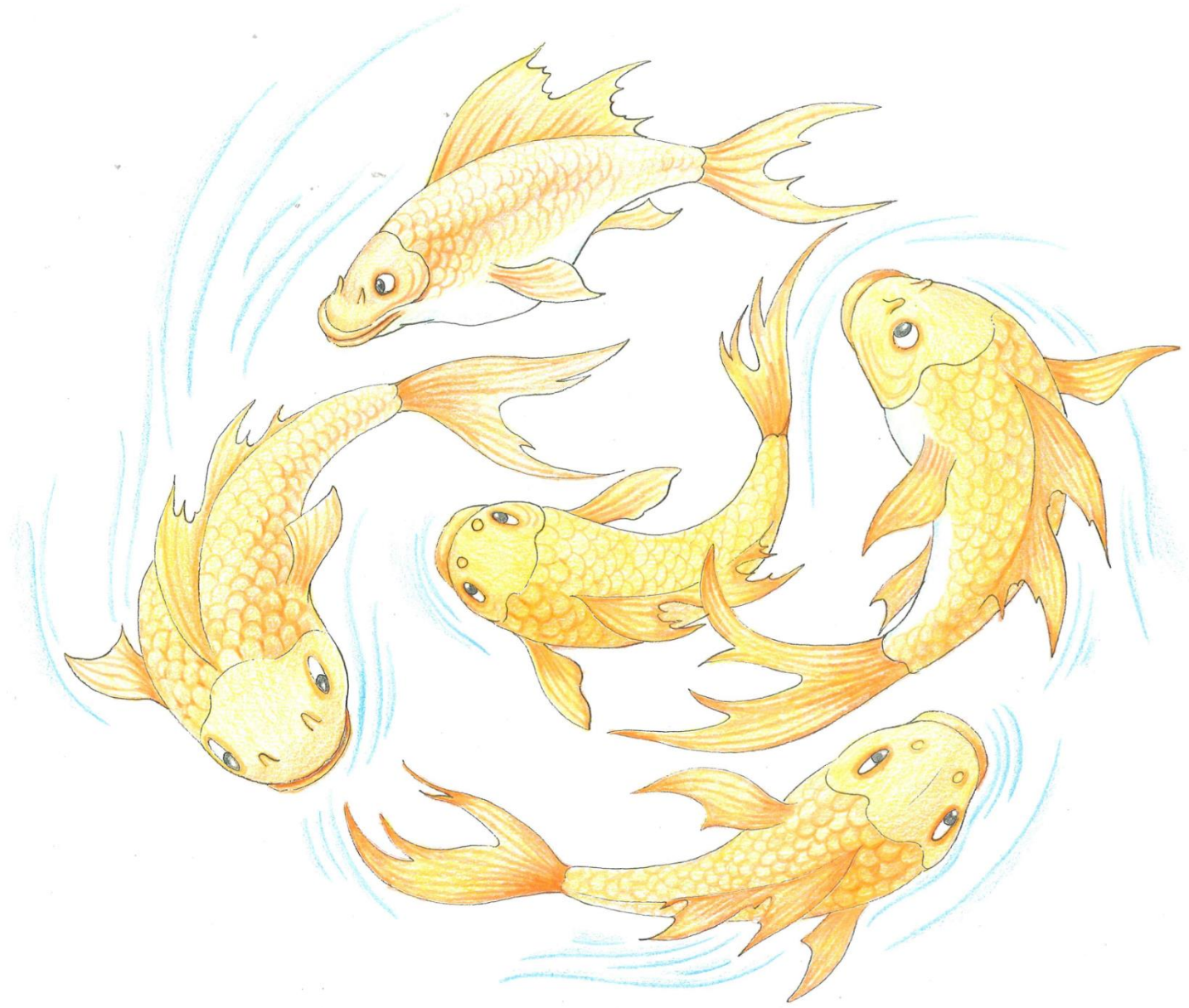
ลูกชายคนทำรองเท้าจึงเดินลงไปยัง
แม่น้ำและเริ่มมองหากุญแจ แต่เขาคิด
ขึ้นมาได้ว่าตัวเขาวัยน้ำไม่เป็น “แล้ว
ฉันจะทำอะไรดีตอนนี้” นางแม่มด
ต้องมาหักคอฉันแน่ ชายหนุ่มพูดใน
ขณะเดียวกันที่แสงอาทิตย์ก็ลับหายไป

Skomakergutten gikk til elven og begynte
å lete etter nøkkelen. Men så kom han på
at han ikke kunne svømme! «Hva skal jeg
gjøre nå, hekse kommer til å vri om
halsen på meg», sa gutten i det sola
begynte å gå ned.

ทันใดนั้นมีใครน้ำพ่นน้ำใส่หน้าเขา เขามองลงดูในแม่น้ำ

Plutselig sprutet det noen vandrdåper i ansiktet hans. Han så ned i elven.

ที่นั่นมีเจ้าปลาทองหลายตัว พวกมันมาเพื่อจะให้ความช่วยเหลือแก่เขา

Der var alle gullfiskene! De hadde kommet for å hjelpe ham.

ปลาเหล่านั้นว่ายลงสู่พื้นน้ำ และหาเจอกุญแจที่ถูกฝังอยู่ใต้โคลนทรายด้านล่าง

Fiskene svømte til bunnen og fant nøkkelen som var gravd ned i sandbunnen.

และได้นำขึ้นมาให้ชายหนุ่ม

De ga nøkkelen til gutten.

ชายหนุ่มจึงวิ่งไปหานางแม่มดและพูดว่า
"ฉันได้เจอกุญแจแล้ว"
"ท่านโชคดียิ่งแล้วนะ" นางพูดอย่าง
ระคายเคือง

Gutten sprang bort til hekse og sa: «Jeg
har nøkkelen!» «Nå hadde du flaks,» sa
hekse enda mer irritert.

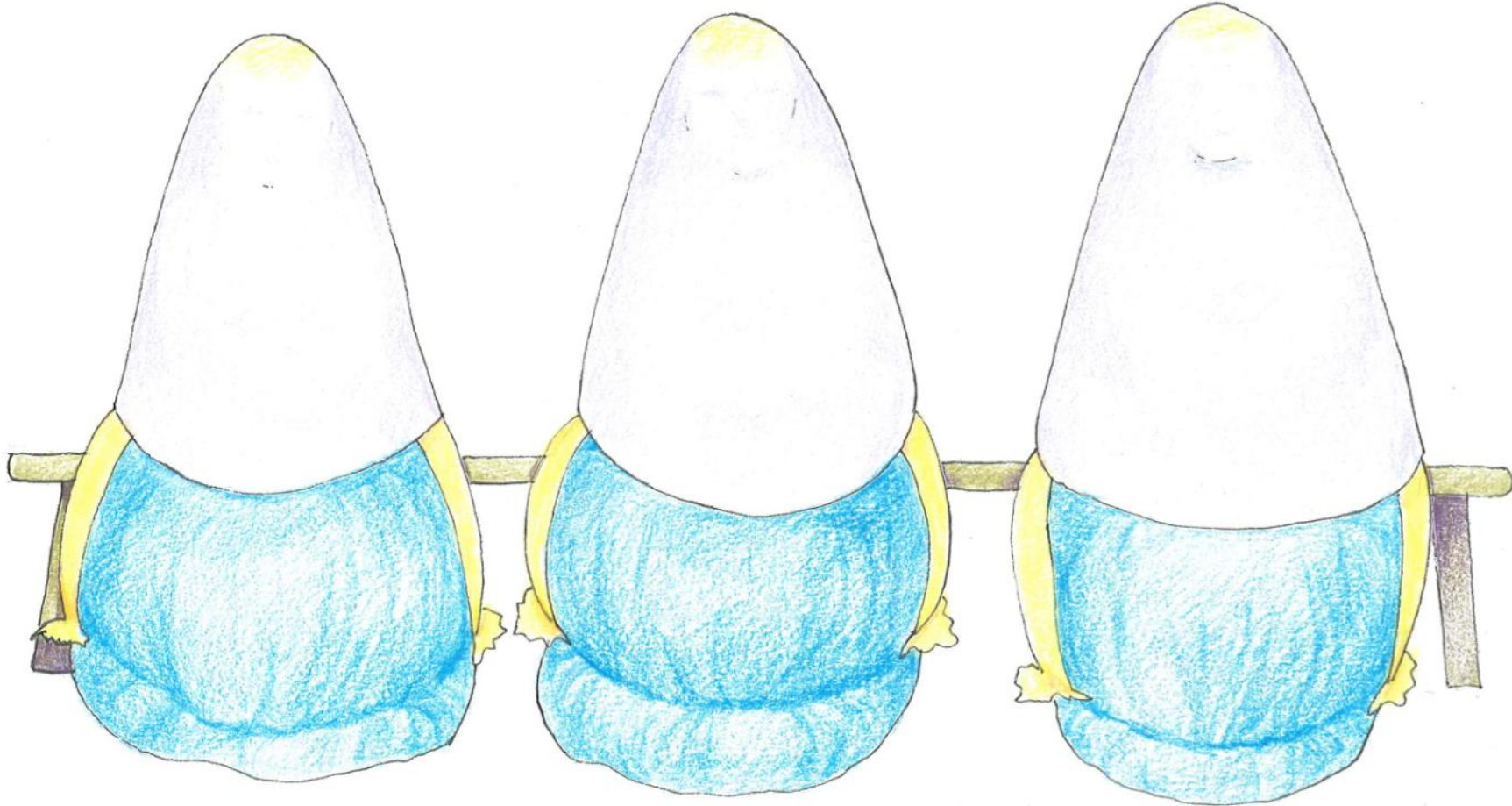
จากนั้นเขาทั้งสองจึงนั่งบนไม้กวาดของ
นางแม่มด และบินขึ้นไปสู่บรรไดที่
หอคอยของปราสาท

Så satte Skomakergutten og hekse seg
på feiekosten til hekse og fløy opp trappa
til slottstårnet.

De satte inn nøkkelen og åpnet døra
til prinsessens kammer.

เขาเอากุญแจเปิดประตูที่ห้องของเจ้าหญิง ที่นั้นมีหญิงสาวสามคนนั่งอยู่ มีผ้าสีขาวคลุมปิดหน้าอยู่ ทุกคนดูเหมือนกันหมด “ถ้าท่านสามารถทายถูกว่าคนไหนคือเจ้าหญิงตัวจริง แล้วท่านก็จะได้แต่งงานกับเธอ” นางแม่มดพูด “แต่ถ้าทายผิด ฉันจะหักคอท่าน”

Der satt det tre kvinner dekket med lange, hvite slør. Alle så like ut! «Hvis du gjetter hvem som er prinsessa, kan du gifte deg med henne.

Gjetter du feil, vrir jeg om halsen på deg!» sa heksa «De ser jo helt like ut!» sa gutten.

Nå kommer heksa til å vri om halsen på meg!»

“พวกเขาดูเหมือนกันหมด” ชายหนุ่มพูด “นางแม่มด
ต้องหักคอฉันแน่ตอนนี้ “บซซซซซซ” ทันทีทันใดเขา
ได้ยินเสียงเสียงหนึ่ง เขาจึงเงยหน้าขึ้นมอง และได้
เห็นฝูงบินเข้ามาทางหน้าต่างที่ละตัว ในไม่ช้าพวก
ผึ้งทั้งหมดก็มาอยู่ที่นี่

«Bzzzzzzzzzzzz», hørte han plutselig.

Han så opp, og inn gjennom vinduet fløy det inn bier, den
ene etter den andre. Plutselig var alle biene der!

พวกผึ้งบินวนหญิงสาวหนึ่งในสามคนที่คลุมหน้า และพวกมันบินเป็นรูปมงกุฎทองที่สวยงามบนศีรษะของนาง "นี่คือเจ้าหญิง คนที่มีมงกุฎทองอยู่บนศีรษะ" ชายหนุ่มพูด เขาชี้นิ้วไปยังหญิงสาวคนที่พวกผึ้งบินวนรอบเหนือศีรษะ

Biene svermet rundt en av de tre tilslørte kvinnene, og sammen formet de en vakker gullkrone over hodet hennes. «Det er prinsessa! Hun med gullkronen på!» sa gutten og pekte på hun som var omsvermet av biene.

พวกเขาเอาผ้าคลุมหน้าออก
และได้เห็นว่าเขาได้ตายถูก
“ท่านมีโชคอีกตามเคย” นางพูด
ด้วยความโมโหและเคืองใจ

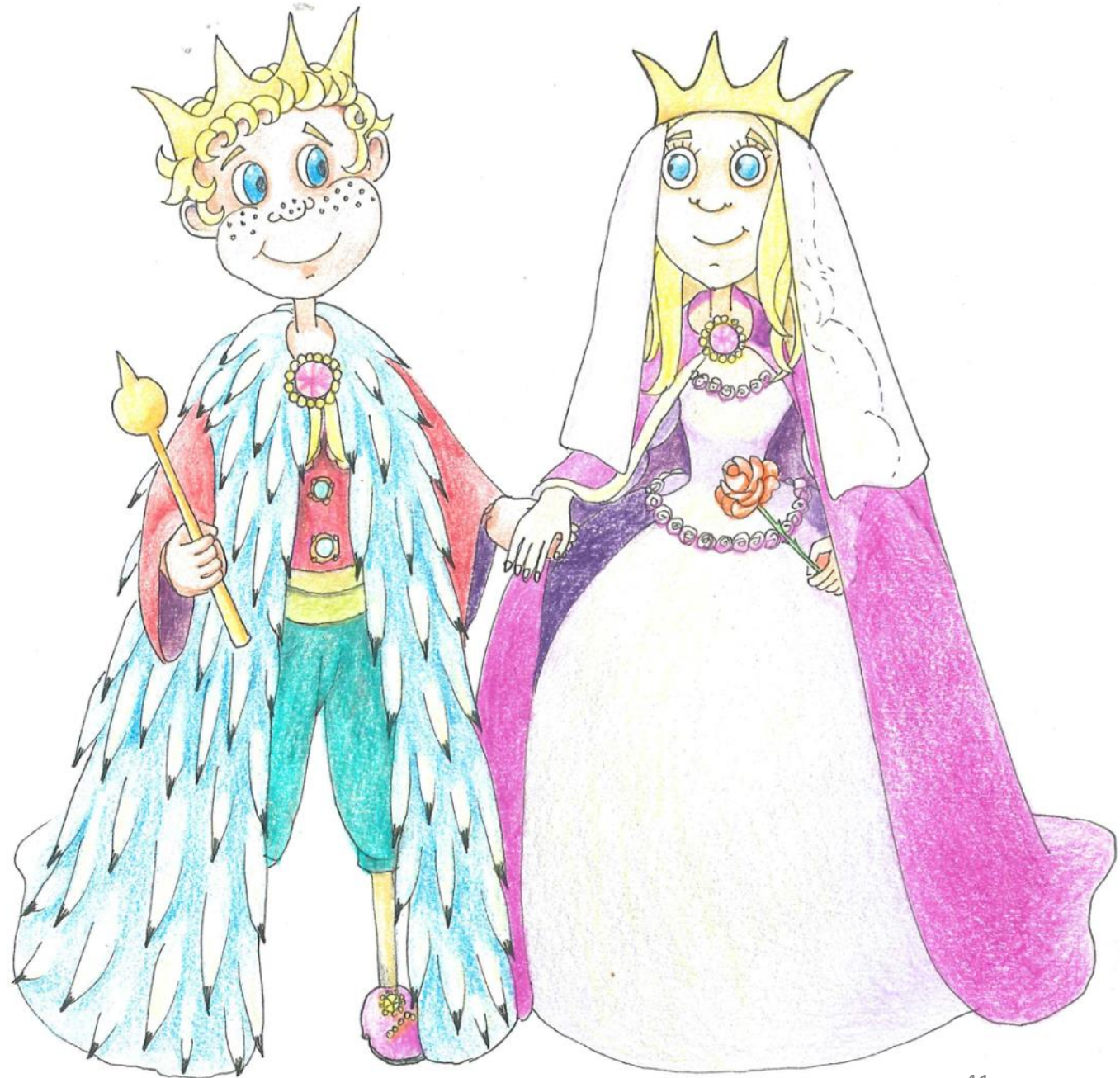
Kvinnene fjernet ansiktsslørene sine,
og det viste seg at gutten hadde
gjettet riktig.
«Nå hadde du jammen meg flaks!» sa
heksa sint og irritert.

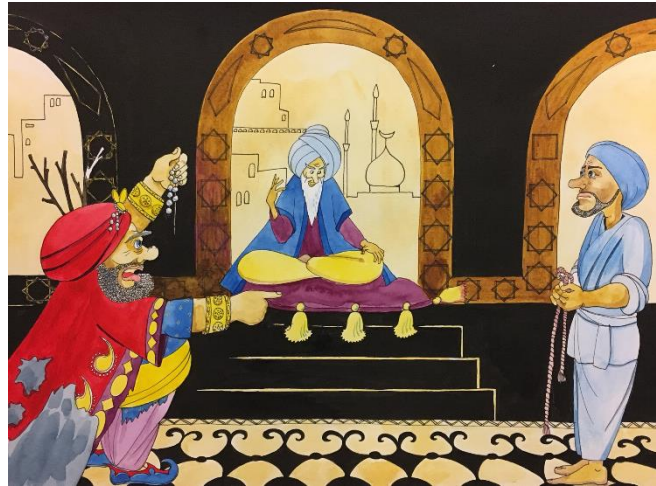
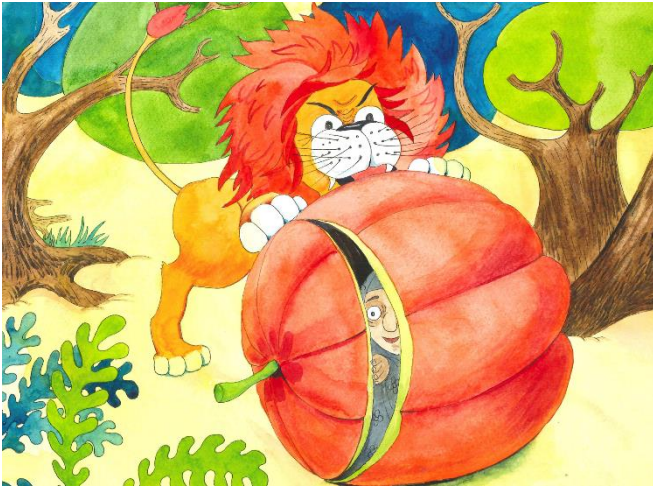
อย่างไรก็ตามนางก็รักษาคำสัญญา ลูกชายคนทำ
ร้องเท้าจึงได้แต่งงานกับเจ้าหญิง และได้เป็น
พระราชอาของประเทศนั้น จากนั้นต่อมาก็ไม่มีคนทำ
ร้องเท้าเจ้าอารมณ์หรือนางแม่มดปรากฏอีกเลย
ในที่สุดนิทานเรื่องนี้ก็จบลง

Heksa holdt ord og Skomakergutten fikk gifte seg
med prinsessa og ble konge i landet.

Etter den dagen var det ingen sinte skomakere eller
onde hekser som plaget dem lenger.

Snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova